

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, declarat de directorul general al SC „Continent-Service” SA Vladimir Borovic și de avocatul Alexandru Bot, în numele

*SC „Continent-Service” SA,
înregistrată în Registrul de stat al întreprinderilor și
organizațiilor la 17 decembrie 1993 sub nr.
xxxxxxxxxxxxx, cu sediul în mun. xxxxxxxx, str. xxxxx
xxxxxxxxxxxxx.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>29.08.2013 – 20.11.2014,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>23.03.2015 – 24.06.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.08.2016 – 21.01.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.02.2017 – 21.03.2017,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>23.05.2017 – 31.05.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, SA „Continent-Service” SC a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiind liberată de pedeapsa penală conform art. 60 Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

2. Instanța de fond a constatat că Societatea pe Acțiuni „Continent-Service”, cu sediul în mun. xxxxxxxx, str. xxxxxxxxxxxxxxxx, înregistrată la 17 decembrie 1993, având ca genuri de activitate - întreținerea și repararea autovehiculelor, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, închirierea bunurilor imobiliare proprii, contrar prevederilor pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 672 din 19 iunie 1998 cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, nedispunând de autorizația de funcționare a parcării auto cu plată eliberată de către Direcția Generală Transport și Căi de Comunicații a Primăriei mun. Chișinău, pentru prestarea unui astfel gen de activitate, în perioada anilor 2007 – 2012 a oferit locuri de parcare, cu capacitatea de a circa 50 locuri, fiind achitate lunar pentru parcare 300 lei, respectiv pentru fiecare 24 ore câte 10 lei, obținând astfel un venit ilicit în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 137.450 lei.

Instanța a reținut că vinovăția SC „Continent-Service” SA este dovedită prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, ca practicarea ilegală a activității de întreprinzător, soldată cu obținerea unui profit în proporții deosebit de mari.

Totodată, a statuat că SC „Continent-Service” SA a comis infracțiunea incriminată în perioada anilor 2007 - 01 octombrie 2012, aceasta făcând parte din categoria celor ușoare.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni ușoare au expirat 2 ani.

Astfel, procesul penal în privința SC „Continent-Service” SA urmează a fi încetat, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

3. Reprezentantul SC „Continent-Service” SA Vladimir Borovic a declarat *apel*, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultima să fie achitată.

Apelantul a invocat că vinovăția SC „Continent-Service” SA în comiterea infracțiunii imputate nu a fost probată. Faptul prestării serviciilor de pază non-stop a automobilelor nu s-a confirmat.

La 04.03.2011, procurorul a emis o ordonanță de clasare a urmăririi penale, iar la 12.04.2011 a dispus anularea acesteia.

Hotărârea de condamnare este bazată pe declarațiile martorilor date în anii 2009-2012, deci nu pot fi reținute ca fapte noi descoperite.

3.1. Avocatul Alexandru Bot a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care SC „Continent-Service” SA să fie achitată.

Recurentul a indicat că vinovăția SA „Continent-Service” nu a fost probată.

Nu s-a confirmat faptul prestării serviciilor de pază non-stop a automobilelor.

La 04.03.2011 procurorul a emis o ordonanță de clasare a urmăririi penale, iar la 12.04.2011 a dispus anularea acesteia.

Soluția de condamnare este bazată pe declarațiile martorilor date în anii 2009-2012, care nu pot fi reținute ca fapte noi descoperite.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, *apelul S.C. „Continent-Service” S.A.* a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

S.C. „Continent-Service” S.A. a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a reținut că nu există vreun act care ar confirma că pe contul inculpatului au fost virate careva sume bănești pentru acordarea serviciilor de parcare, ultimul fiind condamnat pe bază de presupuneri.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța *de apel* nu a ținut cont de probele care dovedesc vinovăția inculpatului, apreciindu-le în mod superficial.

La caz, activitatea SA „Continent-Service” reprezintă o metodă ilegală de acumularea a veniturilor, în sensul art. 241 alin. (2) Cod penal.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2017, recursul a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a indicat că organul de urmărire penală și instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că desfășurarea unei activități de întreprinzător fără autorizație (ce constituie o activitate permisă, dar care se desfășoară în condițiile legii), nu cade sub incidența prevederilor art. 125 Cod penal, ce enumeră exhaustiv și descrie modalitățile infracțiunii de desfășurare ilegală a activității de întreprinzător, incriminată în art. 241 Cod penal, dar în esență constituie componenta contravenției prevăzute de art. 263 alin. (4) Cod contravențional, în care este sancționată contravențional fapta de desfășurare a unei activități de întreprinzător fără autorizație, licență sau certificat, eliberate de autoritatea competentă în temeiul legii.

Din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel, se atestă că lipsesc careva consemnări care ar confirma că probele ar fi fost verificate de către această instanță.

Instanța de apel a adoptat o decizie de achitare, printr-o motivare superficială, fără a lua în considerare în ansamblu cumulul de probe administrat la cauza penală, fără a ține cont în deplină măsură la încadrarea juridică a faptei de prevederile legii penale și contravenționale, prin ce a fost afectată soluția adoptată.

Totodată, instanța de apel nu a motivat încheierea protocolară de admitere a demersului procurorului, de a examina prezenta cauză în ordine de apel și nu de recurs, ce la fel urmează a fi motivat la rejudecarea cauzei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, recursurile declarate de reprezentantul SC „Continent-Service” SA, Vladimir Borovic, și de avocatul Alexandru Bot au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința SC „Continent-Service” SA pe art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta comisă constituie o contravenție.

SC „Continent-Service” SA a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 263 alin. (4) Cod contravențional.

În baza art. 30 Cod contravențional, procesul contravențional a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere contravențională.

Instanța de recurs a reținut că având în vedere că sancțiunea prevăzută la art. 241 alin. (2) Cod penal prevede o pedeapsă nonprivativă de libertate, prin prisma art. 16 Cod penal, infracțiunea dată face parte din categoria celor ușoare și, din atare considerente, sentința primei instanțe nu este pasibilă de a fi atacată în ordinea art. 400 Cod de procedură penală, ci urmează a fi atacată cu recurs, precum este stipulat în art. 437 Cod de procedură penală.

Instanța de fond în mod eronat a stabilit situația de fapt și de drept, dând faptei săvârșite o încadrarea juridică necorespunzătoare probelor administrate.

Instanța de recurs a constatat că Societatea pe acțiuni „Continent-Service”, cu sediul în mun. xxxxxxxx, str. xxxxxxxxxxxxxxxx, înregistrată la 17 decembrie 1993, având ca genuri de activitate - întreținerea și repararea autovehiculelor, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, închirierea bunurilor imobiliare proprii, contrar prevederilor pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 672 din 19 iunie 1998 cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, nedisponând de autorizația de funcționare a parcării auto cu plată eliberată de către Direcția Generală Transport și Căi de Comunicații a Primăriei mun. Chișinău, pentru prestarea unui astfel gen de activitate, în perioada anilor 2007 - 2012 a oferit locuri de parcare, cu capacitatea de a circa 50 locuri, fiind achitate lunar pentru parcare 300 lei, respectiv pentru fiecare 24 ore câte 10 lei, obținând astfel un venit ilicit, în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 137450 lei.

În urma cercetării probelor în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor și ținând cont de recomandările din decizia Curții Supreme de Justiție, se reține că instanța de fond eronat a adoptat o sentință de condamnare a SC „Continent-Service” SA pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit. f) Codul penal, după semnele calificative: practicarea ilegală a activității de întreprinzător, soldată cu obținerea unui profit în proporții deosebit de mari.

Or, fapta incriminată persoanei juridice prin rechizitoriu nu constituie infracțiunea de practicare ilegală a activității de întreprinzător cu obținerea unui profit în proporții deosebit de mari, ci desfășurarea unei activități de întreprinzător fără autorizație (ce constituie o activitate permisă, dar care se desfășoară în condițiile legii), iar aceasta nu cade sub incidența prevederilor art. 125 Cod penal, ce enumera exhaustiv și descrie modalitățile infracțiunii de desfășurare ilegală a activității de întreprinzător, incriminată în art. 241 Cod penal, dar în esență constituie componenta contravenției prevăzute de art. 263 alin. (4) Cod contravențional, în care este sancționată contravențional fapta de desfășurare a unei activități de întreprinzător fără autorizație, licență sau certificat, eliberate de

autoritatea competentă în temeiul legii, ținând cont că, în acțiunile SA „Continent-Service” se regăsesc pe deplin elementele acestei contravenții.

SC „Continent-Service” SA cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 125, nedisponând de autorizația de funcționare a parcarilor auto cu plată eliberată de către Direcția Generală Transport și Căi de Comunicații a Primăriei mun. Chișinău, oferea locuri de parcare, cu capacitatea de circa 50 locuri contra unei plăți lunare sau per 24 ore.

Prin urmare, SC „Continent-Service” SA a comis contravenția prevăzută de art. 263 alin. (4) Cod contravențional.

8. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, decizia menționată a devenit irevocabilă.

9. Avocatul Alexandru Bot și reprezentantul SC „Continent-Service” SA Vladimir Borovic au declarat recurs în anulare *prealabil*, în care solicită casarea deciziei adoptate, și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de recurs, în alt complet de judecată.

Recurenții au invocat că instanța de recurs prin încheiere protocolară, emisă la 21.03.2017, a decis examinarea cauzei în ordine de apel. Însă, la pronunțarea dispozitivului deciziei din 21.03.2017 a decis că pricina a fost examinată în ordine recurs, decizia fiind cu formulă irevocabilă.

Or, în temeiul art. 30, 427 alin. (1) pct. 3) CPP, la judecarea cauzei a fost admisă încălcarea prevederilor referitoare al compunerea completului de recurs, în particular completul a fost compus pentru judecarea pricinii în apel, iar însăși pricina a judecată în ordine recurs.

În acest sens, prin confuzia Curții de Apel Chișinău de a decide procedura examinării apelului contra sentinței, au fost viciate garanțiile la un recurs efectiv, precum și la un proces echitabil, asigurate prin prevederile art. 6 par. 1 și 13 CEDO.

Respectiv, în condițiile în care însăși Curtea de Apel Chișinău a decis judecarea cauzei în ordine de apel, este inadmisibil ca pronunțarea deciziei să aibă loc în procedura de recurs.

Omisiunea dată îngrădește exercitarea căii de atac în ordine recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție.

Până în prezent nu a fost furnizat textul redactat al deciziei Curții de Apel Chișinău din 21.03.2017. Astfel, odată cu recepționarea acesteia vor fi aduse argumente suplimentare.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 432 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii

precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 din protocolul nr. 7 CEDO, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică redeschiderea, reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurenții fac referire la art. 6 par. 1 și 13 CEDO, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 8. din decizie*).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Este de remarcat și faptul că recursul nominalizat nu are nici-un suport legal, deoarece Codul de procedură penală nu prevede posibilitatea de a declara un recurs în anulare *prealabil*.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul în anulare de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de directorul general al SC „Continent-Service” SA Vladimir Borovic și de avocatul Alexandru Bot împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, în privința SC „Continent-Service” SA, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 iunie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco